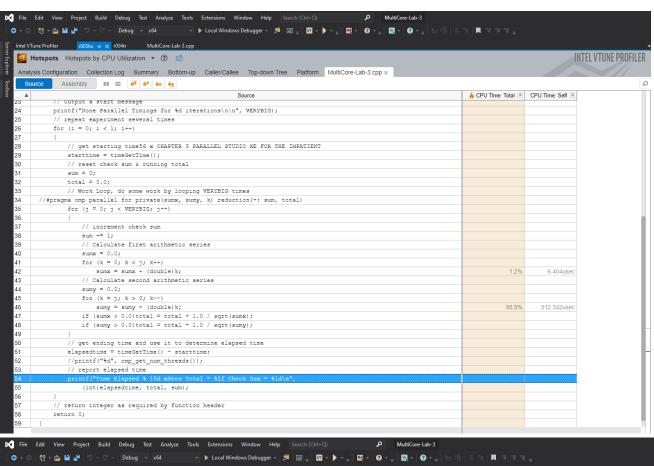
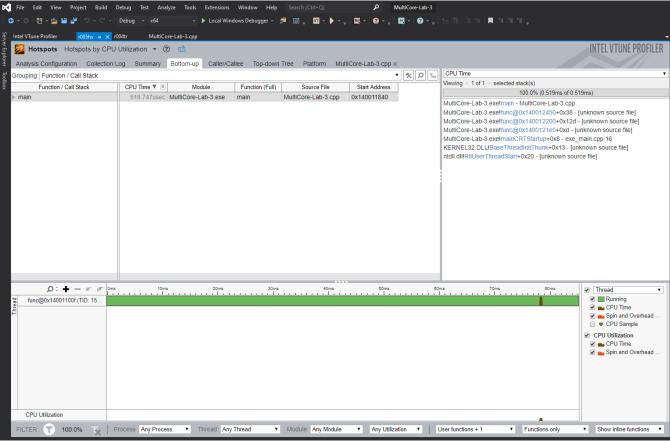
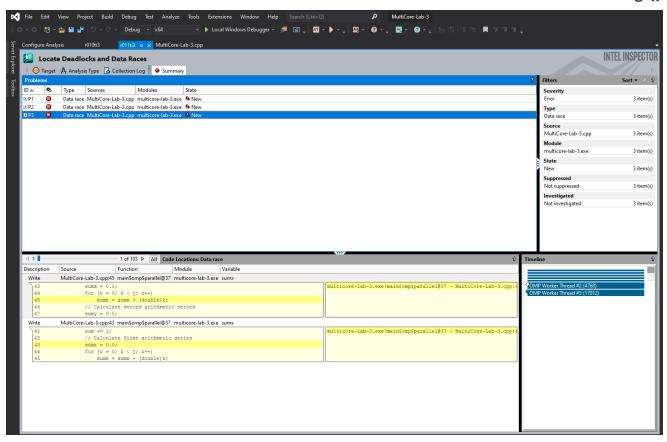
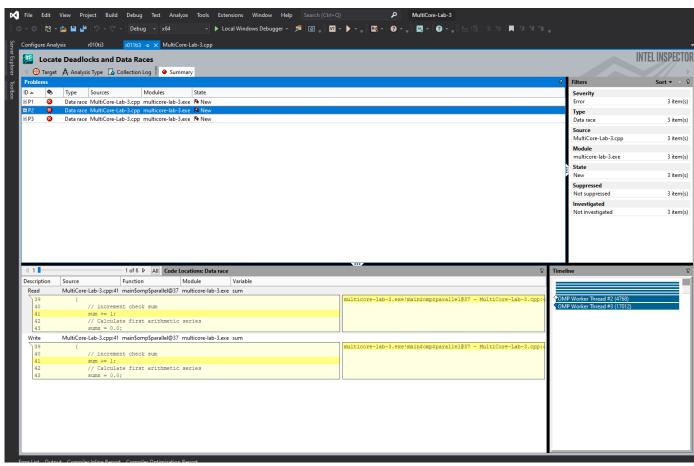
بخش اول آزمایش: بررسی Hotspotها

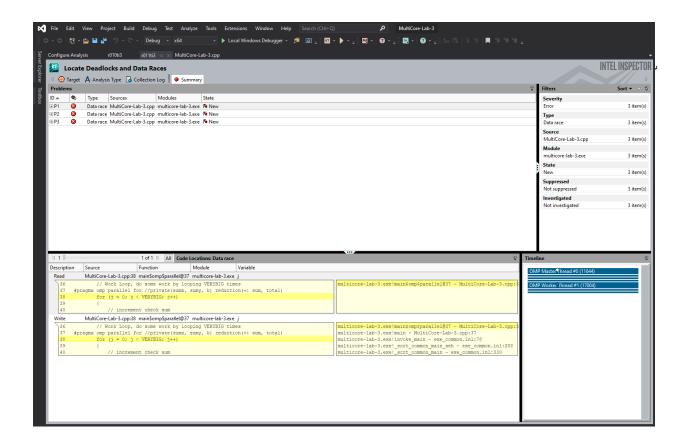

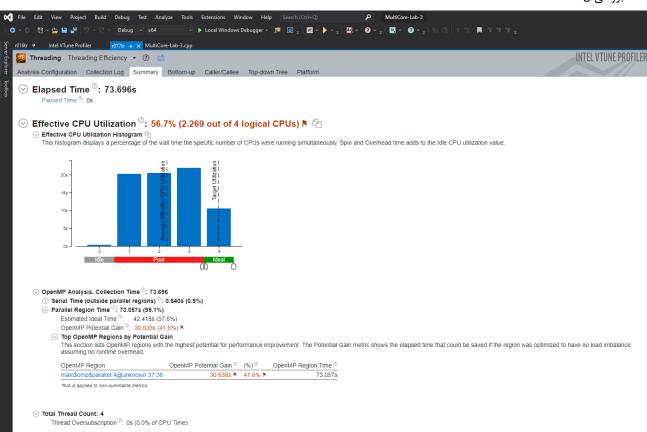
بررسی Deadlockها:

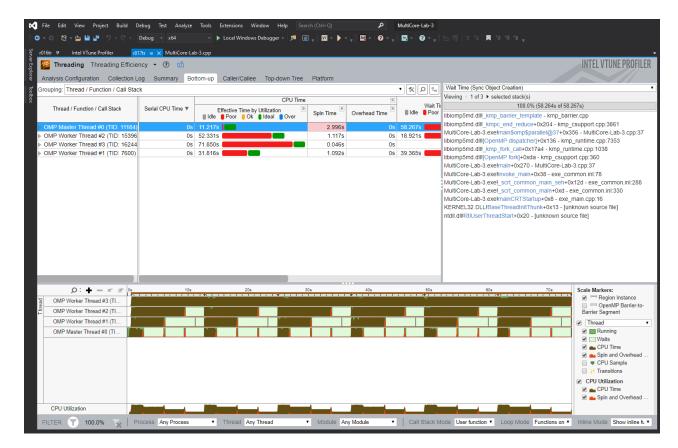

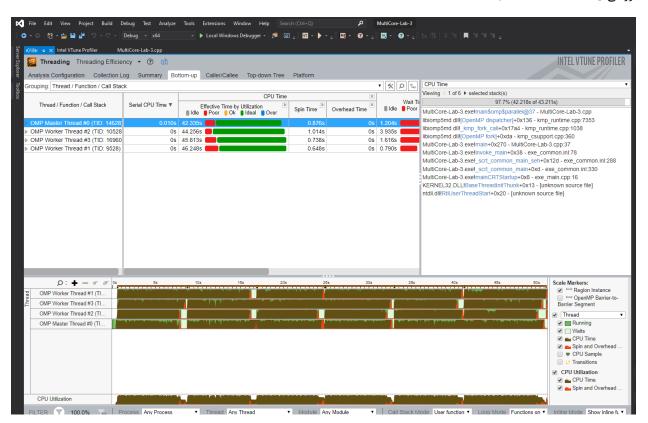

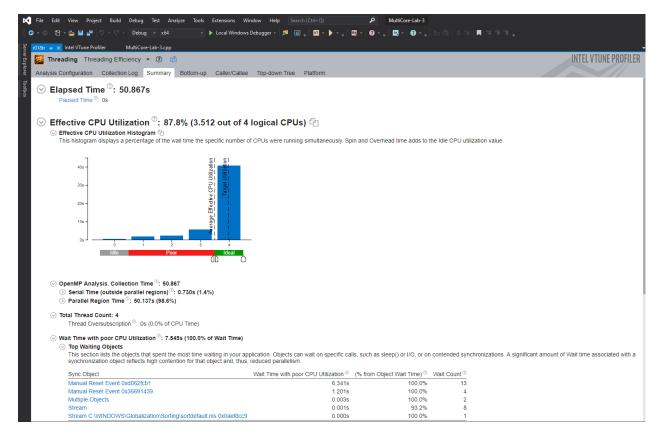
بررسى Static Threading:

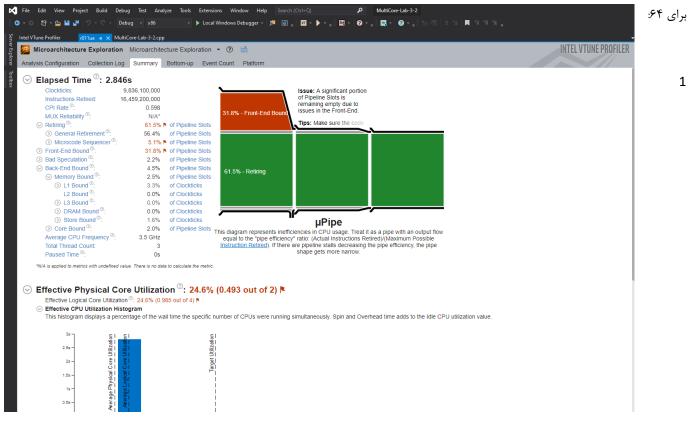
بررسی Dynamic Threading:

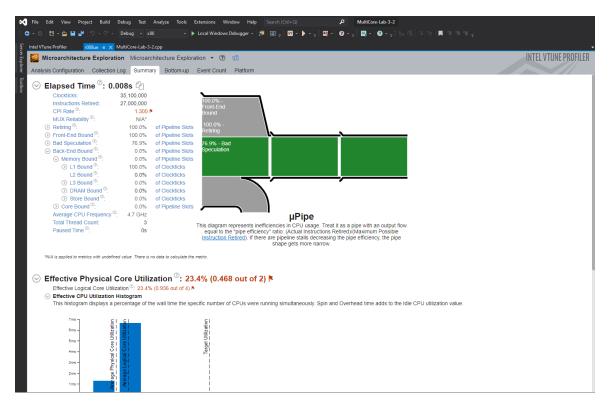

بخش دوم آزمایش:

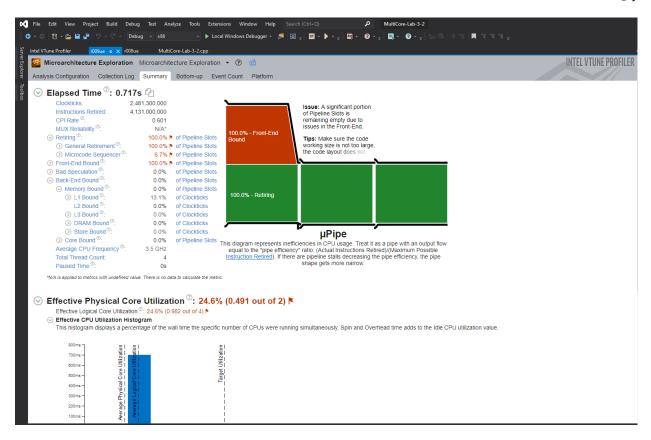
بررسي حالت ١:

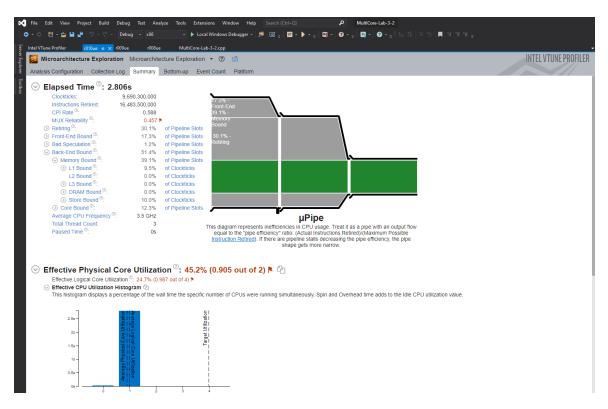
برای ۲۰۴۸:

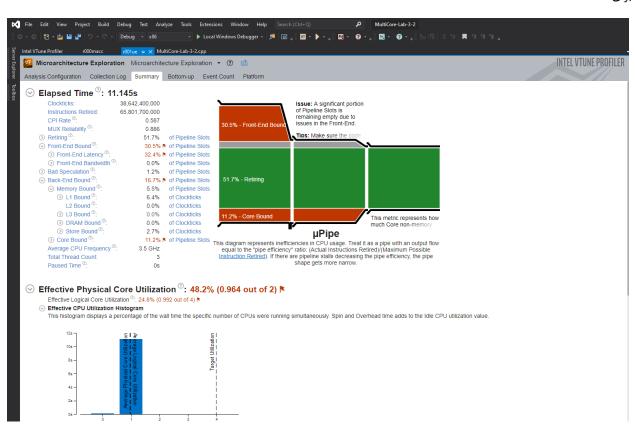
برای ۴۰۹۶:

برای ۸۱۹۲:

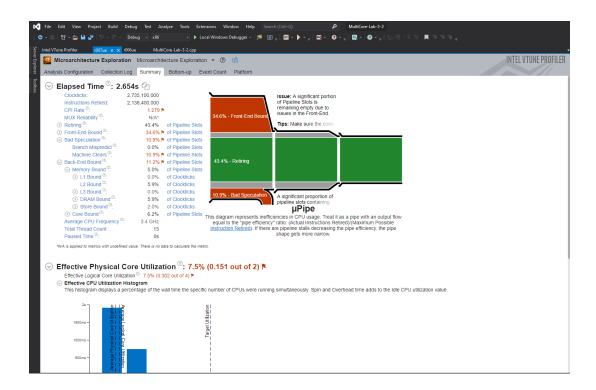

برای ۱۶۰۰۰:

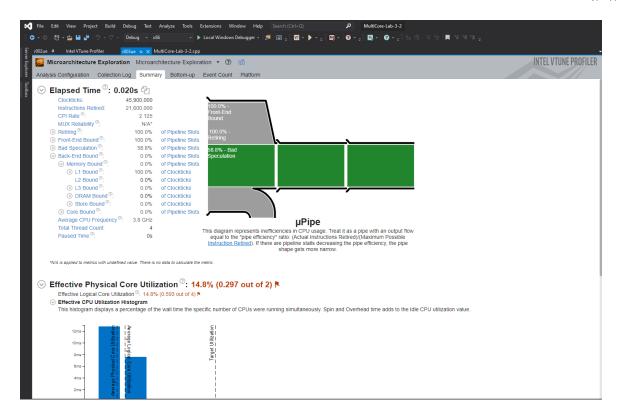

برای حالت ۲:

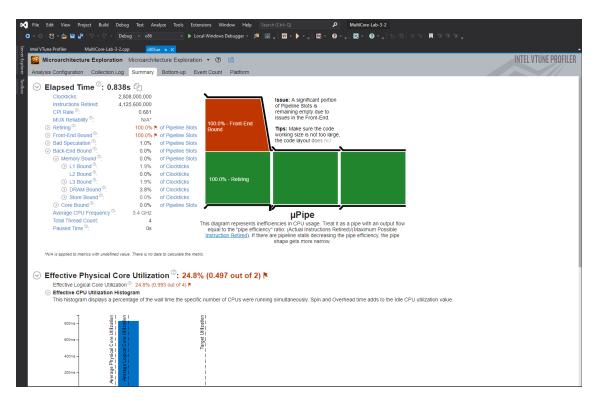
برای ۶۴:

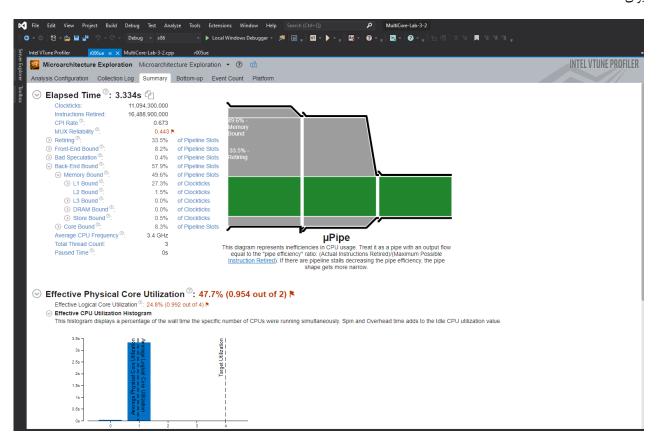
برای ۲۰۴۸:

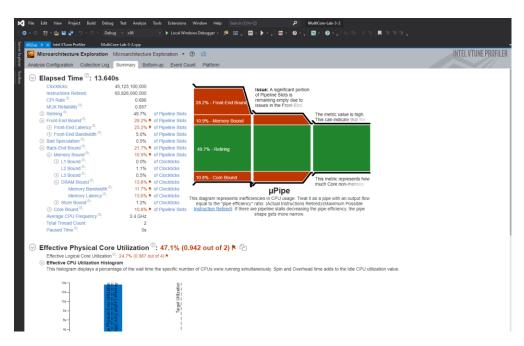
برای ۴۰۹۶:

برای ۸۱۹۲:

برای ۱۶۰۰۰:

هرچهقدر محاسبات ستونی تر و دیتای بزرگ تری داشته باشیم affinity ما از کش L1 به L2 به L3 به رم می رود، چون احتمال miss شدن و موجود نبودن دیتا در حافظه های کوچک تر بیش تر می شود.

در صورت کمتر بودن دیتای کش لاین نیز در سایز دیتاهای بزرگتر زمان اجرا و شاخصهای سطری و ستونی نزدیک هم میشوند، اما در دیتای با حجم پایین تر این امر کمتر مشهود است.